18/09/2020

Владика Фотије три године на трону Епархије зворничко-тузланске

У септембру 2020. године навршава се три године архипастирског свештенослужења, управљања и поучавања Цркве у Епископији зворничко-тузланској од стране епископа Фотија.

У ове три године епископ Фотије је предводио евхаристијска сабрања у бројним храмовима наше Епископије и са презвитерима, ђаконима и народом Господњим образовао Цркву и пројављивао Царство, чија икона она јесте. У својим бесједама је изграђивао Цркву обзнањући побједу над непостојањем у Васкрсењу њеног Господа, позивајући нас да узмемо учешће у том тријумфу кроз благодарење у Литургији Цркве и борби против сопственог самољубља у подвигу као изразу љубави.

Началствујући Црквом у нашој Епископији, епископ Фотије је основао Издавачку кућу Синај и Добротољубиво удружење Богородице Тројеручице. Њихово оснивање знаковито указује на етос нашег Епископа и приоритете његовог дјелања. Познато је да тешко може бити ријечи о плодотворној мисији Цркве без писане ријечи. Уосталом, не учи ли нас томе библијска повијест, јер се израз искуства општења Бога и човјека преносио на папир. Свети Јован Златоусти нас учи да је настајање светописамских списа посљедица гријехопада, будући да је престало непосредно сусретање Господа и човјека, а какво нас очекује у Вијеку који долази. Међутим, у ишчекивању Царства писана ријеч је неопходна, тако да нам је наша издавачка кућа подарила низ изузетних наслова, од којих треба издвојити

дјела двије пјесничке збирке нашег Епископа Песма Осмом дану и Вечност ми треба, класично светоотачко дјело Мистагогија о Духу Светоме из пера Светог Фотија Великог, Георгије Флоровски: руски интелектуалац и православни богослов писца Ендруа Блејна, као и зборник Екуменизам Георгија Флоровског. Посебан догађај издавачке дјелатности наше Епископије је публиковање Монографије о двадесет година епископске службе владике Фотија, а коју је приредило Сестринство манастира Светог Василија Острошког у Бијељини.

Када је ријеч о Добротољубивом удружењу Богородице Тројеручице, наша Епископија је у лику епископа Фотија одлучила да слиједи једини етос којим Црква јесте Црква: етос у којем је патња другог моја патња и у којем није изводљиво окренути лице од страдајућег брата, а остати у загрљају Господњем.

Такође, не смије се пренебрегнути да је улога епископа Фотија у увођењу богословља Цркве у средњошколски систем образовања вјероватно одлучујућа, али темељније оцјене ваља оставити за неки потоњи јубилеј. Епископ Фотије је учинио велика прегнућа у свом досадашњем управљању нашом Епископијом ка обећаном Новом Небу и Новој Земљи. Искушења нису занемарљива, посебно у контексту актуелне пандемије вируса ковид19, која је донијела многа питања на која богословље и пракса Цркве и даље траже богодостојне одговоре. Епископ Фотије, својим свештенослужењима и поукама широм наше Епископије, као и интервјуима у електронским и штампаним медијима није дозволио да повјерено му словесно стадо потоне у бездан безнадежности и захтјевима овога свијета, који не зна да су здравље и болест, живот и смрт, вријеме и вјечност у руци Господњој.

Долгоденствуј, Преосвећени Владико, на многаја љета!

spc.rs